

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل بخشش و عفو محکومان کیفری

محل انتشار:

فصلنامه الکترونیکی پژوهش های حقوقی قانون یار، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

میلاد میوه یان

خلاصه مقاله:

عفو یکی از عوامل سقوط و یا تخفیف مجازات و نیز ابراز رافت و محبت نسبت به محکومان است که از طرف عالیتربین مقام کشور و یا مرجع قانونگذاری اعطا میگردد. عفو که از طریق عالیتربین مقام کشور اعطا میگردد، عفو خصوصی و عفو دیگر عمومی نامیده میشود. عفو عمومی، بیشتر پس از انقلاب ها، تشنجات سیاسی یا در نتیجه پیش آمدهای ناگوار اجتماعی یا در اثر حوادث اتفاقی یا جنگ و خون ریزی اعمال می شود. بزه های ارتكابی، بیشتر معمول آن اغتشاشات بوده اند و آن محیط خاص، موجبات و علل جرایم را به وجود آورده است. وضعیت استثنایی و بحرانی، افکار و روحیات مردم را متشنج می کند و مردم آرزوی صلح و آرامش دارند. تعقیب و گریزها باعث تداوم وضعیت بحرانی می شود، ولی نادیده گرفتن بسیاری از جرایم ارتكاب یافته در آن شرایط و به فراموشی سپردن آنها، که همان عفو عمومی است، می تواند بهتر و سریع تر جامعه را به وضعیت عادی برگرداند. کیفیت اعطای عفو در قوانین قبل از انقلاب پیش بینی شده بود. اما بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در قوانین جزایی مورد غفلت قرار گرفته است و فقط با تفسیرموسع از اصل 71 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران میتوان به ظاهر اعطای عفو عمومی را در صلاحیت مجلس شورای اسلامی دانست.

کلمات کلیدی:

عفو عمومی و عفو خصوصی، محکوم علیه، متهم، قوه مقننه، قانون گذار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/764392>

